

Arrest

nr. 292 010 van 17 juli 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 28 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. ZWART en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de commissaris-generaal.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 1 februari 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 3 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Slovenië op 21 januari 2020 (Eurodac).

1.2. Op 8 mei 2020 stelde de Dienst Voogdij een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid. Op 6 juli 2021 werd de voogdij van rechtswege beëindigd.

1.3. Op 28 maart 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 03/02/2020

U werd op 18 juni 2021 van 13u47 tot 17u45 gehoord in een persoonlijk onderhoud door het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat meester Ngenzebuhoro loco meester Zwart, alsook uw voogd mevrouw Zhana waren bij uw persoonlijk onderhoud gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in Zakhel Qadima, een stedelijke gemeente van de provinciale (hoofd)stad Kunduz, gelegen in de provincie Kunduz. Toen u zeven jaar oud was werd uw vader gedood door de taliban. Uw moeder overleed ongeveer een jaar later aan een natuurlijke oorzaak. U ging tot het zesde leerjaar naar school, waarna u stopte omwille van de eerste val van Kunduz. Daarnaast ging u eveneens naar de madrassa. Nadat uw vader gedood werd door de taliban verliet uw broer Z.(...) A.(...) (CG (...); O.V. (...)) Afghanistan waarna hij naar België reisde. A.(...) diende op 17 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 december 2016 kreeg uw broer A.(...) de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Na het vertrek van uw broer uit Afghanistan werd zijn winkel, waar u ook af en toe een uurtje in hielp, gesloten. U ging wel nog naar de madrassa. Sedert twee jaar voor uw vertrek woonde u bij de schoonvader van uw broer, S.(...) H.(...). Uw broer A.(...) trachtte u via de gezinsherenigingsprocedure eveneens naar België te laten komen, maar hierbij gaf u aan dat hij prioriteit moest geven aan zijn echtgenote en kinderen. Ongeveer zes maanden voor uw vertrek werd de regio waarin u woonde overgenomen door de taliban en verdreven zij de malawi uit uw madrassa. Zij plaatsten vervolgens hun eigen malawi in de madrassa. Na uw lessen begon de nieuwe malawi van de taliban steeds te preken over de jihad, waarbij zij jongens trachtten te overtuigen zich vrijwillig aan te sluiten bij hen. U wist dat er vier jongens zich hadden aangesloten bij de taliban. U werd hierna eveneens benaderd en er werd u verteld dat u op een lijst zou worden gezet en dat u de volgende vrijdag zou moeten meegaan met de taliban. U informeerde de schoonvader van uw broer hierover die vervolgens aangaf dat u beter zou thuis blijven. Twee jongens kwamen vervolgens navraag doen over waar u was, waarna de schoonvader van uw broer zei dat u ziek was. Enkele dagen later was er een militaire operatie gericht op de vier jongens die eerder gerekruteerd werden. Hierbij kwamen twee jongens om het leven en werden de twee andere jongens opgepakt. De schoonvader van uw broer was aanwezig bij de begrafenis van één van de jongens, waarna hij werd aangesproken en werd bevraagd over uw afwezigheid. De taliban vermoedde dat u de (voormalige) veiligheidsdiensten had ingelicht, wat de schoonvader van uw broer ontkende. Diezelfde avond informeerde hij u dat hij niet veel voor u kon doen en dat u in het vizier stond van de taliban. Na overleg met uw broer in België werd er besloten om u weg te sturen uit Afghanistan. U verliet Afghanistan in aqrab 1398 (oktober – november 2019) en reisde vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 1 februari 2020 arriveerde. U diende twee dagen later, op 3 februari 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV), een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek is de taliban nog eens langsgekomen bij de schoonvader van uw broer op zoek naar u. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS de volgende documenten voor: uw originele taskara, uw origineel Afghaans nationaal paspoort vergezeld van het originele aanvraagformulier, een kopie van de taskara's van uw vader en broer A.(...), alsook zes fotoprints van uzelf in een winkel.

Op 25 juni 2021 informeerde het CGVS de Dienst Voogdij dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een origineel Afghaans nationaal paspoort hebt voorgelegd, waarin een andere geboortedatum, zijnde 6 juli 2003, vermeld staat. Eerder werd uw geboortedatum bepaald als zijnde 29 februari 2004 op basis van uw verklaringen en het resultaat van uw leeftijdstest op 7 februari 2020 door de Dienst Voogdij. Op 13 januari 2022 legde uw voogd uw originele paspoort alsnog voor bij de Dienst Voogdij. De Federale Politie heeft hierna op 25 januari 2022 aan de Dienst Voogdij bevestigd dat het om een waarachtig document gaat, waarop de Dienst Voogdij op 1 maart 2022 kennisgeving gaf van de beslissing om uw leeftijd aan te passen naar de geboortedatum vermeld op het door u voorgelegde paspoort. Naar aanleiding van uw (aangepaste) geboortedatum bereikte u op 6 juli 2021 de leeftijd van 18 jaar en werd het voogdijschap over u beëindigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat u heden meerderjarig bent.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert, en wel om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat er, in voorliggend geval, kan worden vastgesteld dat (elementen van) uw verzoek om internationale bescherming voortbouwen op de problemen reeds aangehaald door uw broer A.(...), daar uw verblijf bij de schoonvader van A.(...) integraal gelinkt is aan de moord op uw vader door de taliban. De dood van uw vader vormde immers mee aanleiding voor het vertrek van uw broer uit Afghanistan in 2015 zoals blijkt uit de verklaringen van uw broer tijdens zijn verzoek om internationale bescherming op het CGVS. Ondanks het feit dat het CGVS de familieband tussen uw broer A.(...) en u heden niet betwist, benadrukt het CGVS evenwel dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites dient te worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, zijnde u, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. U kan zich derhalve geenszins louter steunen op het verzoek van een familielid die eerder internationale bescherming verwierf.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het CGVS inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer reeds besloot dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem ingeroepen asielmotieven. Meer bepaald, werd er geen enkel geloof gehecht aan de moord op jullie vader (zie map Landeninformatie – document 1). Een kopie van de beslissing inzake uw broer zijn verzoek om internationale bescherming werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat u eenvoudigweg de

verklaringen van uw broer herhaalt en volhoudt dat uw vader vermoord werd door de taliban (CGVS, p.19) is dan ook niet ernstig te nemen. Des te meer daar u geen enkele (nieuw) element of verklaring aanbrengt dat een ander licht kan schijnen op de (omstandigheden van de) zogenaamde moord van uw vader. Desgevraagd blijkt dat u geen enkel idee heeft om welke reden uw vader gevisieerd werd noch door wie van de taliban hij gevisieerd werd (CGVS, p.30). Daarenboven, indien uw vader en broer reeds vier jaren voor uw vertrek gevisieerd werden door de taliban is het opmerkelijk dat u jarenlang zonder problemen in dezelfde nahia (stedelijke gemeente) heeft kunnen wonen. De schoonfamilie van uw broer woonde immers eveneens in de derde nahia van Kunduz-stad (CGSV, p.18). Het is niet aannemelijk, gelet op uw verklaringen alsook die van uw broer A.(...), dat indien de taliban daadwerkelijk uw vader en broer viseerden, ze zich bijzonder principieel/barmhartig zouden opstellen naar u, alsook de schoonfamilie van uw broer.

Daar u, in navolging van uw broer A.(...), evenmin aannemelijk maakt dat uw vader reeds in 2015 overleed laat u het CGVS in het ongewisse waar uw vader zich heden bevindt, alsook of u daadwerkelijk bij de schoonvader van uw broer heeft verbleven. Daarenboven stelt het CGVS vast dat uw verklaringen omtrent de duur van het verblijf bij uw schoonvader kant noch wal raken. U verklaart hieromtrent dat u naar het huis van de schoonouders van uw broer ging nadat uw broer vertrok en u niemand meer had, uw ouders waren immers overleden zoals u voorhoudt. Gelet op het feit dat uw broer reeds in 2015 Afghanistan verliet en u volgens uw verklaringen in oktober of november 2020 Afghanistan verliet, aldus een vier à vijf jaren na uw broer, is uw verklaring dat u twee jaar bij de schoonouders van uw broer heeft verbleven op zijn minst vreemd (CGVS, p.17-19). Waar en/of bij wie u de overige twee jaar na het vertrek van uw broer zou hebben verbleven blijft aldus volstrekt onduidelijk. Des te meer daar er geen geloof kan worden gehecht aan het overlijden van uw vader. Uw profiel als alleenstaande minderjarige zonder enig ouderlijk netwerk in Afghanistan, zoals u voorhoudt staat allerm minst vast, integendeel. Daarenboven stipt het CGVS hierbij aan dat de vaststelling dat u aangaande uw verblijfplaats(en) na het vertrek van uw broer geen duidelijk zicht verschaft ernstig afbreuk doet aan uw asielmotieven, u verklaarde immers bij de schoonvader van uw broer te wonen op het moment dat uw eigen problemen zich zouden hebben voorgedaan. Uw verklaringen omtrent de door u ingeroepen asielmotieven kunnen bovendien evenmin overtuigen.

Zo stelt u vooreerst dat een zestal maanden voor uw vertrek de taliban de macht overnam in de regio en hun eigen malawi/moellah plaatsten in de madrassa. Hierna preekten zij in de madrassa over de jihad in een poging jongeren te rekruteren, waaronder uzelf (CGVS, p.28). Aangaande de praktijk rond gedwongen rekrutering door de taliban dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie' – document 2) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. U geeft eveneens toe dat de taliban jongens trachtte te rekruteren op vrijwillige basis (CGVS, p.28). U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/ of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast kan eveneens worden verwacht dat u in concreto aantoonde waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke (zie infra).

Zo verklaart u dat de taliban reeds een zestal maanden voor uw vertrek uw madrassa overnamen en hun eigen moellah aanstelde die jullie les gaf en tevens preekte over de jihad in een poging jongens te rekruteren (CGVS, p.28-30 & 32). Uw verklaringen over deze preken is echter dusdanig oppervlakkig en algemeen dat ze weinig overtuigend zijn. Gevraagd welke motivering de taliban in uw regio gaven voor hun preken rondom de jihad en de daarbij horende verplichting voor iedere moslim, komt u niet verder dan te verklaren dat zij de (Afghaanse) veiligheidsdiensten als afvalligen beschouwden en dat er tegen hen jihad moest worden gevoerd, alsook dat u niet meer alles weet (CGVS, p.32). Wanneer u voorts gevraagd wordt om welke reden de taliban mensen van de overheid of veiligheidsdiensten als afvalligen aanschouwt, blijft u het CGVS een antwoord schuldig en verklaart u dit zelf ook niet te weten (CGVS, p.32). Ook de verzen of andere religieuze teksten die zij (de taliban) hiervoor aanhaalden of citeerden zijn u vreemd. Uw verklaringen hieromtrent blijven immers beperkt tot het aanhalen dat ze wel soera's uit de Koran zullen hebben aangehaald maar dat u zich dat nu niet meer kan herinneren (CGVS, p.32-33). Uw verklaringen zijn aldus allesbehalve doorleefd en niet in overeenstemming te brengen met de te

verwachten kennis van een persoon die reeds jarenlang naar de madrassa ging, en daarbij maandenlang zou zijn blootgesteld aan preken over de jihad door de taliban (CGVS, p.15 & 30). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat alhoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd – u was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers nog minderjarig – dat er van uw kan worden verwacht dat u een duidelijk zicht biedt op uw werkelijke situatie. Naar analogie van uw verklaringen was u tevens reeds zestien jaar toen de vermeende rekruteringspogingen van de taliban aanvingen. Bovendien kan evenmin besloten worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud de dato 18 juni 2021 uitermate jong was, zo was u slechts drie weken verwijderd van uw achttiende verjaardag. U was aldus voldoende matuur om de nodige indrukken op te doen en hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen.

Dat u daarenboven een zestal maanden talmdde vooraleer u de schoonvader van uw broer op de hoogte stelde van de verwoede rekruteringspogingen van de taliban in de madrassa waar u heen ging is op zijn minst opmerkelijk te noemen, zeker gelet op de vermeende problemen die uw broer reeds met de taliban zou hebben gekend en ook rekening houdend met uw verklaringen dat uw vader door de taliban zou zijn gedood. Dat u niet meer op uw hoede was doet de wenkbrauwen fronsen. Uw maandenlange weinig proactieve houding ten aanzien van de vermeende rekruteringspogingen van de taliban doet afbreuk aan de ernst van dit element in uw asielrelaas, des te meer gelet op het feit er jongens effectief werden meegenomen en u al vaker in groep was aangesproken, zoals u verklaart (CGVS, p.28 & 33).

U vervolgt uw relaas met te stellen dat, luttele dagen voor uw vertrek, u in de madrassa werd aangesproken en u werd verteld dat u geschikt leek voor de jihad en dat u zou moeten meegaan. Uw naam werd hierbij op een lijst geschreven (CGVS, p.28-29). Over de personen van de taliban die aanwezig waren in de madrassa, preekten over de jihad en jongens zoals uzelf trachtte te rekruteren komt u niet verder dan twee namen op te namen, zijnde K.(...) A.(...) en K.(...) A.(...) (CGVS, p.31) doch heeft u geen enkele kennis over hen. Gevraagd meer te vertellen over hen (dan louter hun namen) stelt u dat u hen enkel bij naam kent, maar kan u het CGVS geen enkele informatie verschaffen over hen (CGVS, p.31). Gelet op bovenstaande vaststelling dat rekrutering door de taliban veelal gebaseerd is op lokale verankering, waarbij er een beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen is het opmerkelijk dat u geen enkele kennis heeft, of op een later moment heeft verworven, over de vermeende identiteit van deze twee mannen. De lokale verankering (van de taliban) toont zich hierbij tevens in de vaststelling dat de moellah die de taliban aanstelde in de madrassa eveneens van een nabijgelegen dorp afkomstig was en u dit ogenschijnlijk wel weet (CGVS, p.31). Het CGVS stipt hierbij aan dat er van u, als verzoeker om internationale bescherming, kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen kan afleggen over uw vervolgingsfeiten en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft, quod non.

Voorts verklaart u dat, nadat u de schoonvader van uw broer inlichtte, u niet meer naar de madrassa mocht gaan. Hierop kwamen twee leerlingen van de madrassa twee keer naar het huis waar u verbleef om te vragen waar u was, die de schoonvader van uw broer steeds afwimpelde met de verklaring dat u ziek was, doch heeft u geen idee hoeveel dagen voor uw vertrek dit allemaal gebeurde (CGVS, p.29 & 34-35), wederom een opmerkelijke lacune in uw toch al weinig doorleefde en overtuigende verklaringen. Rond diezelfde tijd werd er door de overheid een militaire operatie uitgevoerd waarbij twee van de eerder genoemde vier jongens die vrijwillig gerekruteerd waren uit uw madrassa omkwamen. Toen de schoonvader van uw broer tijdens de begrafenis van één van deze jongens aanwezig was werd er geopperd dat u de overheidsdiensten had ingelicht (CGVS, p.28-29). Diezelfde avond organiseerde hij samen met jouw broer A.(...) jouw vertrek, waarop u de volgende dag Afghanistan verliet (CGVS, p.26). Het CGVS bemerkt hierbij dat indien u reeds luttele dagen afwezig was uit de madrassa en de taliban u hieromtrent verdacht van vermeende collaboratie met de (voormalige) overheid het evenwel opmerkelijk is dat de taliban geen verdere actie ondernam u te vatten, zij wisten immers reeds waar u woonde. Dat zij ook de schoonvader van uw broer na deze opmerking tijdens de begrafenis zonder meer zijn spreekwoordelijke weg lieten vervolgen is weinig logisch noch aannemelijk te noemen. U slaagt er wederom niet in de door u voorgehouden gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Afghanistan op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen. U doet hiermee verder afbreuk aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat waar u verklaart dat zij (de taliban) na uw vertrek opnieuw zijn langsgekomen bij het huis van de schoonvader van uw broer om navraag te doen naar u, u opnieuw opvallend weinig weet. Zo heeft u geen idee hoe vaak er al dan niet nog mensen naar u zijn komen vragen noch heeft u enig idee wie er op dat moment naar het huis is gekomen om naar u te vragen. U heeft er

zelfs niet naar gevraagd (CGVS, p.35). Ten overvloede merkt het CGVS op dat uw geponeerde vrees jegens de taliban ernstig gerelativeerd wordt door de vaststelling dat de schoonfamilie van uw broer zonder meer in het dorp kon verblijven. Het is niet aannemelijk dat indien de taliban daadwerkelijk op zoek waren naar u, ze zich bijzonder principieel en barmhartig zouden opstellen naar de schoonfamilie van uw broer bij wie u verbleef.

U legt ter staving van uw nationaliteit tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel op het CGVS uw originele Afgaans paspoort, alsook uw originele taskara neer (map Documenten – document 1 & 2). U legt tevens een kopie van de taskara's van uw vader en uw broer A.(...) voor (map Documenten – document 3 & 4). Daar deze documenten slechts een indicatie van uw nationaliteit en identiteit vormen, elementen die heden niet ter discussie staan, bevestigen ze geenszins uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. De zes fotoprints waarop u afgebeeld staat in een winkel hebben evenmin enig uitstaans met de, door u, ingeroepen asielmotieven (map Documenten – document 5). De documenten die u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS voorlegt geven aldus geen aanleiding tot een andere oordeelsvorming.

De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielaanspraak, bevestigt dat uw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Uw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 18 juni 2021 en dus voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen

die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden

aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan.

Eenzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);

- Artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;
- Artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;
- Artikel 48/8 van de Wet van 15 december 1980;
- Artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- Artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)"

Verzoeker licht toe als volgt:

“Overwegende dat artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève, « vluchteling » als volgt definieert:

[citaat voormeld artikel]

Overwegende dat de subsidiaire beschermingssatutus toegekend moet worden, volgens artikel 48/4,

[citaat voormeld artikel]

En dat de paragraaf 2 bepaalt de ernstige schade als bestaande uit :

[Ibid.]

Overwegende dat artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 gepaard met artikel 62 van dezelfde wet verplicht de Commissaris generaal de beslissing passend te motiveren rekening houdend met het relaas van de verzoekende partij, met de omstandigheden in zijn land van herkomst en met alle stukken die zich in het dossier bevinden.

Overwegende dat artikel 62 gepaard met artikel 48/3 tevens verplicht rekening te houden met de subjectieve toestand in dewelke de verzoeker zich bevindt.

Overwegende dat artikel 48/6 stelt dat :

[citaat voormeld artikel]

Dat volgens artikel 4§5 van de Richtlijn Kwalificatie, als de asielzoeker aan de voorwaarden voldoet « moet » hij « geloofwaardig geacht » worden en « wordt hem het voordeel van de twijfel gegund ».

Overwegende dat

[citaat RvV 25 april 2002, nr. 105 385]

Overwegende het administratieve rechtsbeginsel van goed bestuur en zorgvuldigheid de Commissariaat-generaal verplichten om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen.

Dat beginsel werd al lang gesteld door de Raad van State:

[RvS 29 april 1970, nr. 14 098]

Met betrekking tot de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing:

Aangezien tegenpartij niet geloofd dat de vader van verzoeker vermoord is;

Dat verzoekende partij daarom bij huidig verzoekschrift een nieuw stuk (met vertaling) toevoegt;

Dit stuk bewijst dat de vader van verzoeker overleden is;

Aangezien tegenpartij onderstreept dat het onlogisch is dat verzoeker niet onmiddellijk vertrekt nadat de Taliban de macht hebben overgenomen in zijn regio nu zijn vader door de Taliban gedood werd en zijn broer vanwege de Taliban weggelopen is;

Dat verzoeker besloten heeft zijn land te verlaten toen de Taliban in de Madrassa begonnen zijn met het rekruteren van jongens. Toen werd de situatie voor B.(...) angstaanjagend;

Dat Verzoeker uiteindelijk zijn land verliet nadat de Taliban twee keer naar zijn woning zijn gekomen;

Aangezien tegenpartij in haar beslissing schrijft dat het onlogisch is dat de familie waarbij B.(...) logeerde geen probleem heeft gehad met de Taliban;

Dat de schoonfamilie van de broer van B.(...) inderdaad aan verzoeker onderdak heeft geboden;

Dat de schoonfamilie aan de Taliban heeft uitgelegd dat er geen familieband bestaat tussen hun en verzoeker. Dat de Taliban hen zodoende met rust heeft gelaten;

Aangezien de heer Z.(...) een lange periode in België geleefd heeft waardoor hij als

"ongelovige" beschouwd zal worden door de Taliban in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst; Dat zijn leven hierdoor in gewaar zal zijn;

Dat tegenpartij dit niet kan betwisten;

Dat de Koran, die letterlijke gevolgd wordt door de Taliban, expliciet onderstreept in Soera 8 dat :

"008:012 Toen uw Heer aan de engelen openbaarde: "Ik ben met u; versterkt de gelovigen. Ik boezem ontzag in de harten der ongelovigen. Slaat daarom hun hoofd af en slaat alle toppen van hun vingers af." (https://www.biibelhoek.nl/koran/8:12)

Dat verzoeker duidelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus nu zijn leven in gewaar zou zijn in geval van terugkeer naar Afghanistan;

Dat men hem het voordeel van de twijfel moet gunnen.

Overwegende dat de UN High Commissioner for Refugees op 6 augustus 2013 een verslag heeft uitgegeven getiteld: UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan waarin staat dat:

[citaat <http://www.refworld.org/docid/51ffdca34.html>]

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt.

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen

[citaat Vaste Beroepscommissie 16 november 2009; RvV 28 januari 2009 nr. 22 144; RvV 2 oktober 2008 nr. 16 891]

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad,

[citaat punt 203 van de UNHCR gids]

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming :

[citaat RvV 2 oktober 2008, nr. 891]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekers (zie titel van voorbeeld: RvV, n° 28 972 dd. 23 juni 2009 ; RvV, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RvV n° 27.489 dd. 19 mei 2009. Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag).

Met betrekking tot de Subsidiare bescherming:

Overwegend dat in het onwaarschijnlijk geval dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent het statuut van vluchteling niet te kunnen toekennen aan verzoeker, past het hem het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandelingen waarvan verzoeker het voorwerp zou zijn in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Dat Artikel 48/4 van de VW bepaalt dat:

[citaat voormeld artikel]

Aangezien tegenpartij van oordeel is dat verzoeker terug zou kunnen keren naar de provincie Kapisa terwijl de situatie in Afghanistan bijzonder precair is.

De recente verandering in de situatie in Afghanistan doet een gegronde vrees voor vervolging en een reële risico voor ernstige schade voor Afgaanse burgers ontstaan in de zin van artikel 48/3 VW.

Minstens loopt de verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 VW.

Deze plotselinge verslechtering van de situatie wordt door betrouwbare bronnen aangetoond en op ruime schaal gemediatiseerd. Hoewel de situatie onstabiel en chaotisch is, kan niemand vandaag de dag nog voorbijgaan aan de problematische veiligheidssituatie en de humanitaire situatie in het land. Mede dankzij de massale terugtrekking van de internationale coalitie, heeft de Taliban op zeer korte tijd Afghanistan heroverd. Zij hebben de macht overgenomen en riepen het Islamitisch Emiraat van Afghanistan uit.

Bijgevolg is de veiligheid en de humanitaire situatie in Afghanistan sinds augustus 2021 met een drastisch tempo verergerd. Het land is nu in handen van de Taliban, die de macht hebben gegrepen.

De situatie ter plaatse ontwikkelt zich van dag tot dag en is onstabiel en chaotisch.

Op heden is de situatie niet meer te vergelijken met die van enkele maanden geleden, die reeds gekenmerkt werd door toenemend geweld. De Verenigde Naties schatten dat er in het eerste semester van 2021 al 1600 burgerlijke slachtoffers vielen, een nieuw record. De situatie is sinds augustus 2021 erg precair, waardoor verschillende EU-landen, waaronder België, beslist hebben om de komende tijd geen Afghanen meer te repatriëren:

[citaat <https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/federaal/geen-gedwongen-terugkeer-naar-afghanistan-voor-afgewezenasielzoekers/10326047.html>]

Het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkende zelf al op 16 augustus 2021 via haar website dat de situatie, die de afgelopen jaren al problematisch was, door het offensief van de Taliban plotseling is gewijzigd. Daarom heeft het CGVS besloten de kennisgeving van (negatieve) beslissingen over aanvragen van Afghanen en de beoordeling van de behoefte aan subsidiaire bescherming tijdelijk op te schorten, ten minste tot eind september.

[citaat <https://www.cgvs.be/nl/actueel/opschorting-beslissingen-afghanistan>]

Deze verslechtering van de algemene situatie in het land, zoals blijkt uit betrouwbare bronnen, is ook benadrukt door de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) in een standpuntnota over terugkeer naar Afghanistan (UNHCR) van 17 augustus 2021.

[citaat UNHCR, "Position on Returns to Afghanistan" van 17 augustus 2021]

De UNHCR beklemtoont dat de recente ontwikkelingen de behoefte aan bescherming van Afghanen doet toenemen, zowel uit hoofde van het Verdrag van Genève van 1951 als uit hoofde van andere vormen van internationale bescherming, waaronder subsidiaire bescherming, zelfs van degenen die reeds aanwezig

zijn in landen waar zij reeds vóór de escalatie van het geweld in Afghanistan internationale bescherming zouden hebben aangevraagd. Daarnaast benadrukt de UNHCR dat alle verzoeken om internationale bescherming behandeld moeten worden volgens eerlijke en efficiënte procedures. Het is imperatief dat het recht om internationale bescherming aan te vragen niet beperkt wordt.

[Ibid.]

Bovendien wijst het UNHCR erop dat de huidige situatie een gewijzigde omstandigheid kan vormen voor personen wiens verzoek om internationale bescherming vóór de recente gebeurtenissen werd afgewezen, die moet kunnen leiden tot een nieuw beschermingsverzoek.

[Ibid.]

Wanneer zelfs de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de situatie als 'verschrikkelijk' beschrijft, staat het vast dat de veiligheid van de Afghaanse burgers niet gegarandeerd kan worden. Ook het feit dat België stappen heeft ondernomen om Belgen en andere personen waaronder Afghanen met een 'verhoogd risico' te repatriëren uit Afghanistan toont duidelijk de ernst van de situatie aan. De situatie is dusdanig ernstig dat een burgeroorlog onvermijdelijk wordt geacht:

[citaat <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/08/10/burgeroorlog-in-afghanistan-is-nu-onvermijdelijk-navo-en-vs-v/>]

Hoewel de Taliban vrede en stabiliteit beloven, worden deze beloften overal met veel scepsis onthaald. Er is immers geen enkele garantie dat de Taliban niet zal terugkeren naar het eerdere schrikbewind:

[citaat <https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html>]

Slechts enkele dagen nadat beloftes werden gedaan, zijn er al de eerste bewijzen dat het inderdaad slechts om loze beloftes gaat:

[citaat The Journal, "Fears grow Taliban are breaking promises to pardon opponents" van 20 augustus 2021]

Op heden staat de Taliban zelfs al niet langer toe dat Afghanen naar de luchthaven van Kaboel gaan om het land te verlaten. Sinds kort heeft de Taliban enkele delen van de luchthaven van Kabul in handen.

Ook alle repatriëringsvluchten van burgers zijn stopgezet, door de toenemende onveiligheid in Kabul.

Op 26 augustus werden bij een dubbele aanslag op de luchthaven van Kabul, die werd opgeëist door Islamitische Staat, niet minder dan 90 mensen gedood en 160 gewond, enkele dagen voor het geplande einde van de evacuatie van buitenlanders en Afghanen die het nieuwe Taliban-regime wilden ontvluchten.

Het land wordt duidelijk nog steeds bedreigd door terroristen van Islamitische Staat en Al Qaida, naast de Taliban.

Het volgend verzoek van de verzoeker is dan ook gegrond.

Dat de situatie in Afghanistan en Provincie Kunduz met de dag verslechterd en de heer Z.(...) van mening is dat het voor hem absoluut onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst;

Aangezien FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 28.03.2022 op haar internet pagina aangeeft:

[citaat https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/Afghanistan]

FOD Buitenlandse onderstreept ook dat:

[Ibid.]

Dat men ervan uit mag gaan dat als het te gevaarlijk is voor een Belg om naar Afghanistan te reizen, het dan ook voor de heer Z.(...) onmogelijk is om daar te leven.

In uiterst ondergeschikte orde: met betrekking tot de vernietiging van de bestreden beslissing:

Overwegend dat in het onwaarschijnlijke geval dat Uw Raad van oordeel zou zijn de status van vluchteling niet te kunnen toekennen aan de heer Z.(...) noch de Subsidiäre bescherming, er reden toe is om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden maar de CGVS voor een nieuw onderzoek.

Dat in tegenstelling tot wat de CGVS beweert, de situatie in Afghanistan verontrustend is.

Dat bij dit verzoekschrift voldoende artikelen gevoegd zijn om de gestelde beweringen te bevestigen.

Dat het dus gepast is om de betrokken beslissing te vernietigen zodat de CGVS gelet op deze documenten aanvullende onderzoeksmaatregelen kan stellen.

Dat onafhankelijk van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, de informatie gevoegd bij dit dossier laat veronderstellen dat verzoeker gevaar loopt op reële schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming, een element dat onvoldoende onderzocht werd door verwerende partij.

Overwegend dat om deze redenen, er reden is om in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een overlijdensattest van verzoekers vader (stuk 3).

2.1.2. In een aanvullende nota van 25 april 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van Cedoca van 13 september 2022;
- de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of Individuals*” van augustus 2022.

2.1.3. In een aanvullende nota van 29 april 2023 stelt verzoeker dat hij zich goed integreert in België en zijn best doet om goed Nederlands te spreken (stuk 2). Hij was ingeschreven in het Centrum Leren en Werken (stuk 1), heeft nu een job (stuk 5) en heeft de cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd (stuk 3-4). Hij brengt de volgende informatie ter kennis:

- de NANSSEN nota, “*Asiel – Afghanistan: kwaliteit van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming*” van 18 oktober 2022;
- <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/12/07/eerste-openbare-executie-sinds-taliban-opnieuw-aan-de-macht-is/>;
- RvV 5 januari 2023, nr. 282 719; RvV 13 januari 2023, nr. 283 128.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, derde lid, van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker een overlijdensattest van zijn vader neerlegt dat zou bewijzen dat deze wel degelijk overleden is, wijst de Raad erop dat dit document slechts een verklaring betreft die bovendien een gesolliciteerd karakter vertoont. Dergelijk document heeft aldus een relatieve bewijswaarde, temeer omdat het een kopie betreft waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent en vinden steun in het administratief dossier:

"Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert, en wel om onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat er, in voorliggend geval, kan worden vastgesteld dat (elementen van) uw verzoek om internationale bescherming voortbouwen op de problemen reeds aangehaald door uw broer A.(...), daar uw verblijf bij de schoonvader van A.(...) integraal gelinkt is aan de moord op uw vader door de taliban. De dood van uw vader vormde immers mee aanleiding voor het vertrek van uw broer uit Afghanistan in 2015 zoals blijkt uit de verklaringen van uw broer tijdens zijn verzoek om internationale bescherming op het CGVS. Ondanks het feit dat het CGVS de familieband tussen uw broer A.(...) en u heden niet betwist, benadrukt het CGVS evenwel dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites dient te worden onderzocht, waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, zijnde u, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. U kan zich derhalve geenszins louter steunen op het verzoek van een familielid die eerder internationale bescherming verwierf.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het CGVS inzake het verzoek om internationale bescherming van uw broer reeds besloot dat er geen geloof kon worden gehecht aan de door hem ingeroepen asielmotieven. Meer bepaald, werd er geen enkel geloof gehecht aan de moord op jullie vader (zie map Landeninformatie – document 1). Een kopie van de beslissing inzake uw broer zijn verzoek om internationale bescherming werd toegevoegd aan uw administratief dossier. Dat u eenvoudigweg de verklaringen van uw broer herhaalt en volhoudt dat uw vader vermoord werd door de taliban (CGVS, p.19) is dan ook niet ernstig te nemen. Des te meer daar u geen enkele (nieuw) element of verklaring aanbrengt dat een ander licht kan schijnen op de (omstandigheden van de) zogenaamde moord van uw vader. Desgevraagd blijkt dat u geen enkel idee heeft om welke reden uw vader gevisieerd werd noch door wie van de taliban hij gevisieerd werd (CGVS, p.30). Daarenboven, indien uw vader en broer reeds vier jaren voor uw vertrek gevisieerd werden door de taliban is het opmerkelijk dat u jarenlang zonder problemen in dezelfde nahia (stedelijke gemeente) heeft kunnen wonen. De schoonfamilie van uw broer woonde immers eveneens in de derde nahia van Kunduz-stad (CGSV, p.18). Het is niet aannemelijk, gelet op uw verklaringen alsook die van uw broer A.(...), dat indien de taliban daadwerkelijk uw vader en broer viseerden, ze zich bijzonder principieel/barmhartig zouden opstellen naar u, alsook de schoonfamilie van uw broer.

Daar u, in navolging van uw broer A.(...), evenmin aannemelijk maakt dat uw vader reeds in 2015 overleed laat u het CGVS in het ongewisse waar uw vader zich heden bevindt, alsook of u daadwerkelijk bij de schoonvader van uw broer heeft verbleven. Daarenboven stelt het CGVS vast dat uw verklaringen omtrent de duur van het verblijf bij uw schoonvader kant noch wal raken. U verklaart hieromtrent dat u naar het huis van de schoonouders van uw broer ging nadat uw broer vertrok en u niemand meer had, uw ouders waren immers overleden zoals u voorhoudt. Gelet op het feit dat uw broer reeds in 2015 Afghanistan verliet en u volgens uw verklaringen in oktober of november 2020 Afghanistan verliet, aldus een vier à vijf jaren na uw broer, is uw verklaring dat u twee jaar bij de schoonouders van uw broer heeft verbleven op zijn minst vreemd (CGVS, p.17-19). Waar en/of bij wie u de overige twee jaar na het vertrek van uw broer zou hebben verbleven blijft aldus volstrekt onduidelijk. Des te meer daar er geen geloof kan worden gehecht aan het overlijden van uw vader. Uw profiel als alleenstaande minderjarige zonder enig ouderlijk netwerk in Afghanistan, zoals u voorhoudt staat allerm minst vast, integendeel. Daarenboven stipt het CGVS hierbij aan dat de vaststelling dat u aangaande uw verblijfplaats(en) na het vertrek van uw broer geen duidelijk zicht verschaft ernstig afbreuk doet aan uw asielmotieven, u verklaarde immers bij de schoonvader van uw broer te wonen op het moment dat uw eigen problemen zich zouden hebben voorgedaan. Uw verklaringen omtrent de door u ingeroepen asielmotieven kunnen bovendien evenmin overtuigen."

Waar verzoeker voor het overige volhardt in zijn eerder afgelegde verklaringen, wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee geen afbreuk doet aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Zo stelt u vooreerst dat een zestal maanden voor uw vertrek de taliban de macht overnam in de regio en hun eigen malawi/moellah plaatsten in de madrassa. Hierna preekten zij in de madrassa over de jihad in een poging jongeren te rekruteren, waaronder uzelf (CGVS, p.28). Aangaande de praktijk rond gedwongen rekrutering door de taliban dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie' – document 2) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. U geeft eveneens toe dat de taliban jongens trachtte te rekruteren op vrijwillige basis (CGVS, p.28). U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/ of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast kan eveneens worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke (zie infra).

Zo verklaart u dat de taliban reeds een zestal maanden voor uw vertrek uw madrassa overnamen en hun eigen moellah aanstelde die jullie les gaf en tevens preekte over de jihad in een poging jongens te rekruteren (CGVS, p.28-30 & 32). Uw verklaringen over deze preken is echter dusdanig oppervlakkig en algemeen dat ze weinig overtuigend zijn. Gevraagd welke motivering de taliban in uw regio gaven voor hun preken rondom de jihad en de daarbij horende verplichting voor iedere moslim, komt u niet verder dan te verklaren dat zij de (Afghaanse) veiligheidsdiensten als afvalligen beschouwen en dat er tegen hen jihad moest worden gevoerd, alsook dat u niet meer alles weet (CGVS, p.32). Wanneer u voorts gevraagd wordt om welke reden de taliban mensen van de overheid of veiligheidsdiensten als afvalligen aanschouwt, blijft u het CGVS een antwoord schuldig en verklaart u dit zelf ook niet te weten (CGVS, p.32). Ook de verzen of andere religieuze teksten die zij (de taliban) hiervoor aanhaalden of citeerden zijn u vreemd. Uw verklaringen hieromtrent blijven immers beperkt tot het aanhalen dat ze wel soera's uit de Koran zullen hebben aangehaald maar dat u zich dat nu niet meer kan herinneren (CGVS, p.32-33). Uw verklaringen zijn aldus allesbehalve doorleefd en niet in overeenstemming te brengen met de te verwachten kennis van een persoon die reeds jarenlang naar de madrassa ging, en daarbij maandenlang zou zijn blootgesteld aan preken over de jihad door de taliban (CGVS, p.15 & 30). Het CGVS wijst er volledigheidshalve op dat alhoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd – u was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers nog minderjarig – dat er van uw kan worden verwacht dat u een duidelijk zicht biedt op uw werkelijke situatie. Naar analogie van uw verklaringen was u tevens reeds zestien jaar toen de vermeende rekruteringspogingen van de taliban aanvingen. Bovendien kan evenmin besloten worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud de dato 18 juni 2021 uitermate jong was, zo was u slechts drie weken verwijderd van uw achttiende verjaardag. U was aldus voldoende matuur om de nodige indrukken op te doen en hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen.

Dat u daarenboven een zestal maanden talmdde vooraleer u de schoonvader van uw broer op de hoogte stelde van de verwoede rekruteringspogingen van de taliban in de madrassa waar u heen ging is op zijn minst opmerkelijk te noemen, zeker gelet op de vermeende problemen die uw broer reeds met de taliban zou hebben gekend en ook rekening houdend met uw verklaringen dat uw vader door de taliban zou zijn gedood. Dat u niet meer op uw hoede was doet de wenkbrauwen fronsen. Uw maandenlange weinig proactieve houding ten aanzien van de vermeende rekruteringspogingen van de taliban doet afbreuk aan de ernst van dit element in uw asielrelaas, des te meer gelet op het feit er jongens effectief werden meegenomen en u al vaker in groep was aangesproken, zoals u verklaart (CGVS, p.28 & 33).

U vervolgt uw relaas met te stellen dat, luttele dagen voor uw vertrek, u in de madrassa werd aangesproken en u werd verteld dat u geschikt leek voor de jihad en dat u zou moeten meegaan. Uw naam werd hierbij op een lijst geschreven (CGVS, p.28-29). Over de personen van de taliban die aanwezig waren in de madrassa, preekten over de jihad en jongens zoals uzelf trachtte te rekruteren komt u niet verder dan twee namen op te namen, zijnde K.(...) A.(...) en K.(...) A.(...) (CGVS, p.31) doch heeft u geen enkele kennis over hen. Gevraagd meer te vertellen over hen (dan louter hun namen) stelt u dat u hen

enkel bij naam kent, maar kan u het CGVS geen enkele informatie verschaffen over hen (CGVS, p.31). Gelet op bovenstaande vaststelling dat rekrutering door de taliban veelal gebaseerd is op lokale verankering, waarbij er een beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen is het opmerkelijk dat u geen enkele kennis heeft, of op een later moment heeft verworven, over de vermeende identiteit van deze twee mannen. De lokale verankering (van de taliban) toont zich hierbij tevens in de vaststelling dat de moellah die de taliban aanstelde in de madrassa eveneens van een nabijgelegen dorp afkomstig was en u dit ogenschijnlijk wel weet (CGVS, p.31). Het CGVS stipt hierbij aan dat er van u, als verzoeker om internationale bescherming, kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen kan afleggen over uw vervolgingsfeiten en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft, quod non.

Voorts verklaart u dat, nadat u de schoonvader van uw broer inlichtte, u niet meer naar de madrassa mocht gaan. Hierop kwamen twee leerlingen van de madrassa twee keer naar het huis waar u verbleef om te vragen waar u was, die de schoonvader van uw broer steeds afwimpelde met de verklaring dat u ziek was, doch heeft u geen idee hoeveel dagen voor uw vertrek dit allemaal gebeurde (CGVS, p.29 & 34-35), wederom een opmerkelijke lacune in uw toch al weinig doorleefde en overtuigende verklaringen. Rond diezelfde tijd werd er door de overheid een militaire operatie uitgevoerd waarbij twee van de eerder genoemde vier jongens die vrijwillig gerekruteerd waren uit uw madrassa omkwamen. Toen de schoonvader van uw broer tijdens de begrafenis van één van deze jongens aanwezig was werd er geopperd dat u de overheidsdiensten had ingelicht (CGVS, p.28-29). Diezelfde avond organiseerde hij samen met jouw broer A.(...) jouw vertrek, waarop u de volgende dag Afghanistan verliet (CGVS, p.26). Het CGVS bemerkt hierbij dat indien u reeds luttele dagen afwezig was uit de madrassa en de taliban u hieromtrent verdacht van vermeende collaboratie met de (voormalige) overheid het evenwel opmerkelijk is dat de taliban geen verdere actie ondernam u te vatten, zij wisten immers reeds waar u woonde. Dat zij ook de schoonvader van uw broer na deze opmerking tijdens de begrafenis zonder meer zijn spreekwoordelijke weg lieten vervolgen is weinig logisch noch aannemelijk te noemen. U slaagt er wederom niet in de door u voorgehouden gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vertrek uit Afghanistan op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen. U doet hiermee verder afbreuk aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat waar u verklaart dat zij (de taliban) na uw vertrek opnieuw zijn langsgekomen bij het huis van de schoonvader van uw broer om navraag te doen naar u, u opnieuw opvallend weinig weet. Zo heeft u geen idee hoe vaak er al dan niet nog mensen naar u zijn komen vragen noch heeft u enig idee wie er op dat moment naar het huis is gekomen om naar u te vragen. U heeft er zelfs niet naar gevraagd (CGVS, p.35). Ten overvloede merkt het CGVS op dat uw geponeerde vrees jegens de taliban ernstig gerelativeerd wordt door de vaststelling dat de schoonfamilie van uw broer zonder meer in het dorp kon verblijven. Het is niet aannemelijk dat indien de taliban daadwerkelijk op zoek waren naar u, ze zich bijzonder principieel en barmhartig zouden opstellen naar de schoonfamilie van uw broer bij wie u verbleef.

U legt ter staving van uw nationaliteit tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel op het CGVS uw originele Afgaans paspoort, alsook uw originele taskara neer (map Documenten – document 1 & 2). U legt tevens een kopie van de taskara's van uw vader en uw broer A.(...) voor (map Documenten – document 3 & 4). Daar deze documenten slechts een indicatie van uw nationaliteit en identiteit vormen, elementen die heden niet ter discussie staan, bevestigen ze geenszins uw verklaringen omtrent uw asielmotieven. De zes fotoprints waarop u afgebeeld staat in een winkel hebben evenmin enig uitstaans met de, door u, ingeroepen asielmotieven (map Documenten – document 5). De documenten die u tijdens uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS voorlegt geven aldus geen aanleiding tot een andere oordeelsvorming.

De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielaanvraag, bevestigt dat uw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Uw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 18 juni 2021 en dus voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.”

Waar verzoeker stelt dat hem het voordeel van de twijfel moet gegund worden, benadrukt de Raad dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Waar verzoeker nog stelt dat hij een lange periode in België heeft geleefd waardoor hij als ongelovige beschouwd zal worden door de taliban in geval van terugkeer naar Afghanistan, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, het volgende.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina*” betreft— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting — wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwelijklijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, “*Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*”, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Verzoeker toont geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin blijkt uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Bovendien brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Verzoeker stelt *in casu* dat hij een job heeft, een cursus maatschappelijke oriëntatie heeft gevolgd en zijn best doet om goed Nederlands te spreken.

Met het geheel aan elementen dat verzoeker aanvoert, slaagt hij er niet in zijn verwestering aan te tonen. Verzoeker is op zestienjarige leeftijd in België aangekomen. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al in zekere mate gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, vooral gelet op zijn korte verblijf in België van drie

jaar. Verder heeft verzoeker nog een uitgebreid familiaal netwerk in Afghanistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 17). Bovendien blijkt dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en aanduidt moslim te zijn (DVZ-Verklaring, stuk 7, p. 6). Verder zijn de documenten voorgelegd door verzoeker niet van die aard om afbreuk te doen aan de vorige vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *“Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)”*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunduz.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie, noch voert hij persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

Het verzoekschrift haalt ten onrechte aan dat verzoeker zou dienen terug te keren naar de provincie Kapisa.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. PEETERS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. PEETERS

S. VAN CAMP